

Chuyện Học Đường Xăm Xí

Contents

Chuyện Học Đường Xăm Xí	1
1. Chương 1 - Chuyện 1.	2
2. Chương 2.	2
3. Chương 3.	3
4. Chương 4.	3
5. Chương 5.	4
6. Chương 6.	4
7. Chương 7.	5
8. Chương 8.	6
9. Chương 9: Yêu Là Phải Ghen!	6
10. Chương 10.	7
11. Chương 1 - Chuyện 2.	9
12. Chương 2.	9
13. Chương 3.	9
14. Chương 4.	10
15. Chương 5.	10
16. Chương 6.	11
17. Chương 7.	11
18. Chương 8.	12
19. Chương 9.	13
20. Chương 10.	14
21. Chương 11.	15
22. Chương 12.	16
23. Chương 13.	17
24. Chương 1 - Chuyện 3.	17
25. Chương 2.	18
26. Chương 3.	18
27. Chương 4.	19
28. Chương 5.	19
29. Chương 6.	20

Chuyện Học Đường Xăm Xí

Giới thiệu

Tác giả: Trang Sơ Thể loại: Vườn trường, đáng yêu. Cp: Phạm Cảnh Hưng x Trần Kha Tuấn, Phụng

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chuyen-hoc-duong-xam-xi>

1. Chương 1 - Chuyện 1.

Là một gay, Kha Tuấn thừa biết mình với con gái không hề lấy một tý hứng thú.

“Té dùm em đi mấy chị...”

Vất vả lắm mới thoát khỏi vòng vây của gái, cậu vội vã vọt vào wc nam, thở hồng hộc.

“.... Này cưng... thấy ... của anh... khủng... nên thèm khát đến độ vậy hả?”

Nhìn cái thằng... ờ, Kha Tuấn phải thừa nhận nó đẹp trai thật, đang giải quyết nỗi buồn kia... nhìn mình với ánh mắt khinh bỉ.

Mà chờ đã, nó vừa nói cái clgt????

Hả??? Cái gì thèm khát???

2. Chương 2

“Bình tĩnh nào chàng trai nhỏ, chú... hiểu lầm anh rồi.. Ôi má!! Mà kéo ngay khóa quần lên nhá!!!”

Chàng trai kia thấy sắc mặt Kha Tuấn trắng bệch, miệng cứ há rồi khép lại, hai đùi khép lại, hai tay cứ che mặt... Bày ra tư thế “thiếu lữ bị dồn đến đường cùng” không khỏi buồn cười.

“Đùa thôi, gì mà căng.”

Lúc này chàng trai mới chịu chỉnh lại quần áo tử tế, rửa tay sạch sẽ rồi đi đến, ghé sát tai Kha Tuấn, nói.

“Nhìn bảng tên... Trần Kha Tuấn, 11A2, chà, tôi hôm nay mới chuyển đến đây, cũng 11A2...”

Doumaaaaa!!! Thằng này là học sinh mới!! Gì mà áo xanh đỏ, đầu tím vàng, người to như gấu còn tưởng đàn anh lớp trên!!@@!!!

“Ồ, hơy đi nha.”

Đang tính chuẩn êm, Kha Tuấn bị người kia túm áo lôi đi xềnh xệch.

3. Chương 3

“Chào cả lớp, tớ là Phạm Cảnh Hưng.”

Ngay lập tức lũ con gái hú hét, mặt đỏ, quần quai như ăn phải xuân dược.

Phải thôi, cái lớp gì mà đến Kha Tuấn mặt mũi nữ tính mà được ca tụng nam thần ngẫu lòi thì đủ biết cái lớp này thiếu hơi trai đến độ nào.

Cái tên Cảnh Hưng hần, cao to đen hoi kia từ giờ sẽ làm người thế chỗ cho Kha Tuấn hahaha!!! Từ giờ không lo bị gái bám mông nữa aahahahahah!!! Độc lập, tự do, hạnh f*ck rồi!!!!

“Chỗ của Kha Tuấn còn thừa đó, em xuống ngồi đi.”

Douma....

Cẩn thận ôm cặp sống chết dán mình vào tường, đến nửa cái liếc mắt cũng không cho hần. Kha Tuấn miệng lẩm bẩm tụng kinh cầu cho thằng Cảnh Hưng ngã một cái bể đầu mất trí cmn nhớ đi.

“Rầm.”

Vâng, nó ngã thật kia má.. ơ!!!

Ồi douma!!! Cầu chúa!! Con không cố ý!! Không hề con xin thề với chúa.

“Lớp trưởng đưa bạn xuống phòng y tế.”

Douma, biết thế đầu năm éo ngu xung phong nhận làm lớp trưởng...

Kha Tuấn ta rất hối hận a!!!

4. Chương 4

“VẬY HOY ĐI NHA.”

Khao khát chuồn êm tập 2 của Kha Tuấn chính thức bị phá sản tập 2.

Cảnh Hưng nằm trên giường, lì lợm nắm chặt cổ tay của Kha Tuấn, ngăn không cho cậu đi.

“Ngồi xuống đi, cậu là lớp trưởng phải có trách nhiệm lo cho thành viên của lớp chứ.”

Cái abcxzyz!! Ông cầm cái dép đập cho mày to sọ bây giờ! Oắt con! Mày tưởng mày là bố thiên hạ mẹ thiên nhiên hả???

— Thầm chửi rửa, đánh rầm vào mặt Cảnh Hưng, Kha Tuấn vẫn là kìm nén uất ức ngồi bên mép giường.

“Ngủ ngoan... Akay ngủ ngoan, ngủ đi Akay... Ở đây mà ngủ nhá, tôi về lớp học... ĐM bỏ tay ông ra!”

Ngoan cố giữ chặt tay Kha Tuấn, thấy cậu vùng vằng dữ quá đành ngồi dậy, ai dè, mần vùng vằng tay chân

“Ta quyết không khuất phục” của Kha Tuấn đã vô tình tương cho hần một cú trúng ngay chỗ đau.

Hần ôm đầu ngoan ngoãn nằm ngay ngắn lên giường, bày ra đôi mắt thập phần ủy khuất nhìn cậu.

Kha Tuấn.... biết mình vừa phạm vào tội cố ý gây thương tích... cái gì cũng không phản bác lại được, cũng ngoan ngoãn ngồi bên vờn tay xoa xoa chỗ đau cho hần.

5. Chương 5

Một ngày nào đó.

“Cún cún, lại đây nhờ tỵ.”

Cái giọng chết tiệt của tên Cảnh Hưng cứ oang oang lên làm cậu phiền muốn chết!!!

Hắn mới đầu gọi cậu là “Tuấn” sau này thì ứ thêm gọi thế nữa!! Cứ 1 câu “Cún” 2 câu “Cún Cún”!!! Đmmm Cún cái lone ý!!! Lão tử là người méo phải chó cún!!

Kha Tuấn quyết định làm lơ Cảnh Hưng.

“Cún Cún ơi Cún nà ~”

Giọng ngọt ngào mấy cũng vô ích!

“Cún oiiiiii”

Tiếp tục bơ!!

“Cún oiiii.... thầy này giờ kêu lên bằng kia.”

.... Lừa ai chứ sao lừa đượ—... Ôi mẹ ơi mặt ông thầy đen như mông nồi kia....Ái ngại nhìn giáo viên đang mở sổ đầu bài... múa chữ lên đó một lúc rồi nhìn Kha Tuấn cười mỉm.

R.I.P con rồi.

Douma.

Vâng, cậu được ghi danh sổ điểm với tội danh “Vô lễ với giáo viên, không nghe yêu cầu của giáo viên.”

..... ĐMM!! Kha Tuấn ném cái nhìn chất tấn thù hận cho Cảnh Hưng!!! ĐM!

Và từ đó về sau, cậu không chơi kiểu lơ là cái gọi “Cún” nữa.

6. Chương 6

“Cầu con ơi ~”

Doumaaa!!! Ta là Cún.... Đm!! Nhầm hàng! Bố là con người!!

“Cầu con ơi ~”

Điếc tai vồn!

Miễn cưỡng ngẩng lên nhìn Cảnh Hưng, Kha Tuấn mở miệng nhe ra đủ hàng trên hàng dưới tạo ý cười.... xong, tay để trong ngăn bàn đang nắm chặt lại.

“A? Gì a? bạn cảnh Hưng muốn gì a?”

Hắn giả vờ choáng váng, rất điêu luyện ngồi cạnh ngã đầu lên vai gầy của cậu.

“Đi từ chối bọn con gái hộ Hưng đi... phiền chết đi được.”

Sâu thẳm trong lòng, Kha Tuấn vui muốn chết!! Vui quá ý chứ!! Giờ hắn đang phải hứng chịu sự cuồng dại của lũ con gái thay cho cậu!! Hahaha chết mày chứ cho mày chừa!! tao đây không hề thương tiếc nhá!!

Bất quá...

CMN!!!

“Các bạn gái thân mến, Hưng Ai Dồ của các bạn rất rảnh a, tìm hấn đi a, tớ không phải quản lí của bạn Hưng a, bạn Hưng nói gì cũng đừng có tin nha, tớ là tớ không có thân quen gì đến bạn Hưng... Ahuhu cút hết cho bố!!”

ĐMM!! Ai cho hấn cái quyền bóp méo sự thật hả?? Sao hấn dám đổ hết trách nhiệm lên người mình!! Cái gì mà “Hỏi Kha Tuấn, Kha Tuấn đồng ý cho ai thì người đó được gặp tớ.”

Ok, ông đồng ý cho 1 đứa thì 10 đứa, 100 đứa nhảy vào!!

DOUMA PHẠM CẢNH HƯNG!

7. Chương 7

Chương 7:

Một ngày nào đó.

“Cún cún, lại đây Hưng nói.”

Lạch bạch lạch bạch lê cái dép quẹt quẹt đi đến, Kha Tuấn biểu tình bình ổn không giận dữ.

“Làm sao?”

Cảnh Hưng lém lỉnh cúi xuống ngoạm một miếng hamburger trong tay cậu, phi thường thỏa mãn nở nụ cười chói lóa. Không hề xấu hổ dấu cái môi chờ Kha Tuấn lau hộ.

Kha Tuấn thề mà không hề tức, rút khăn nhỏ lau sạch miệng Cảnh Hưng rồi rời đi.

.... Cảnh Hưng nhận thấy điểm lạ! Rất lạ aa!! Chắc chắn có ẩn tình trong đó aaa!!

Không nhịn được, ngay khi tan học, hùng hổ bắt lấy tay cậu kéo đi.

“Này, hôm nay sao thế A Cún?”

.... WTF A Cún???

“Hôm nào chả vậy?”

Thấy cái thái độ hờ hững của Kha Tuấn, Cảnh Hưng không hề vui, cố dí sát mặt mình gần mặt cậu.

Ai ngờ.

Cậu kiễng chân hôn chụt một cái nhẹ lên môi hấn, nói.

“Tôi là gay, bây giờ tôi yêu anh rồi, nhưng mà, không phải lỗi của tôi, là lỗi của anh cứ bám lấy tôi thôi!”

Nói xong không đợi hấn trả lời liền đi ngay.

Kiểu tỏ tình mới :v

8. Chương 8

Một ngày nào đó.

Ngay khi thấy Trần Kha Tuấn bước qua cổng trường, Cảnh Hưng chạy vội đến toan vươn tay bắt lấy tay cậu, ai dè, cậu nhanh tay hơn.

Túm a túm nhanh lấy caravat của Cảnh Hưng, kéo xuống, đánh chụt một cái thật mạnh lên môi hắn.

Lên giọng.

“Tôi, tôi đã nói tôi yêu anh đấy, anh mà không tránh xa tôi, tôi hôn cho phát ngạt bây giờ!”

Cảnh Hưng vừa mở miệng tính nói thì cậu đã thi triển lăng ba vi bộ chạy mất.

bàn tay đang dừng ở khoảng không vô định đành ngại ngần thu lại, cảnh Hưng ho khan một tiếng.

Vào lớp, thấy chỗ mình trống, hắn quay sang trái liền thấy cậu đang ngồi chen chúc với bàn bên cạnh.

Trong giờ, hắn cố gắng xích đến bắt chuyện bao nhiêu thì bị cự tuyệt bấy nhiêu!

Ra chơi một cái, tập kích túm được cậu ở Căng-tin thì lại bị cậu cưỡng hôn cho phát, đã rất cố gắng nhanh tay túm lại nhưng cậu ù té nhanh quá!!!

kết thúc ra chơi, vào lớp, Kha Tuấn còn chọn chỗ ngồi xa hắn hơn nữa!!!

Đây!

Ngay lúc này, hắn chờ thời điểm kết thúc buổi học, cậu lúi húi cúi xuống học bàn lấy sách Cảnh Hưng liền phi nhanh tới, đặt hai tay lên vai cậu cố định không cho chạy.

Gào thật lực: “Cầu Con ngốc! Không phải cứ tùy tiện ăn đậu hủ của Hưng bữa bãi là được đâu nhé!”

Run run bả vai, Kha Tuấn ngược lên, cái mặt của hắn được phóng đại làm cậu hết hồn!

Hắn thật chậm rãi cúi xuống, theo phản xạ cậu nhắm tịt mắt lại, tận khi cảm nhận được đôi môi ấm của hắn rời khỏi môi mình mới tí hí mở mắt.

“Này nhé! Hưng chưa kịp nói ”Cũng yêu Cầu Con lắm!” mà đã vội chạy! Thật là! Hôn cái nữa đền bù đi! Không hôn 10 cái nữa! N-”

Chưa nói xong đã bị cậu dùng hai lòng bàn tay ép chặt má, gấp gáp nói: “Ngốc! Đang trong lớp đó!!!”.

Đám nữ sinh nấp ngoài cửa lớp nhìn ảnh vừa chụp được, kẻ khóc người cười tùm tùm như bị bệnh.

9. Chương 9: Yêu Là Phải Ghen!

Cầm lấy lá thư tình trên tay, nhìn vào từng... tạm thời cho nó là chữ đi, gì mà xiêu vẹo hết như con giun thể này.

“Sao thế vợ?”

“Vợ con khỉ! Là Kha Tuấn! Cầm gọi ”vợ” nghe chưa?” - Vừa nói tay vừa đẩy cái bản mặt đang chu môi đòi hôn của hắn.

Trần Kha Tuấn không biết nên vui hay buồn.

Thú thực trước kia gái vây cậu toàn dùng cậu làm con ma-nơ-canh thử đồ, thử son phấn vì cậu khá giống con gái. Và, chả có cái thư tình nào.

Giờ có thư tình... thì là... của đực rựa a!!!!

Nên vui hay buồn đây??

“Ai ai ai, đây là thằng thứ 5 trong ngày rồi nha.”

Hắn bắt lấy tay cậu giữ lại, ngoan cố ườn người đến hôn má cậu một cái.

“Không ghen hả?”

“Không, ghen làm gì cơ chứ.” - Hắn giật lấy lá thư tình - “Chồng vứt hộ cho.”

.... Hắn nói hắn không ghen, nói Kha Tuấn không giận là nói dối. Quả thật rất đáng giận mà!

Kha Tuấn nghi ngờ phải chăng tên này chỉ nói cho có chứ không hề yêu cậu!

Yêu là phải ghen mà!!!!

Đi nhanh tới giành lại lá thư, nghiêm giọng nói.

“Tôi sẽ đi gặp thử.”

Hắn nhún vai tạo kiểu “Vạn sự tùy em”... khiến cậu tức điên! Nghiến răng nghiến lợi.

Cuối giờ, cậu đến đúng điểm hẹn, ngập ngừng mãi mới nói được hai từ “Xin lỗi”.

Cậu trai kia xấu hổ cúi đầu.

Để giảm bớt không khí căng thẳng, Kha Tuấn đi trước, đi được một lúc sờ đai lưng thì không thấy chìa khóa xe đâu đành quay lại.

Thấy một cảnh tượng hết sức vi diệu, khóe môi cong lên, Kha Tuấn mang nụ cười hạnh phúc trở về nhà.

Hôm sau.

Lấy lọ thuốc sát trùng áp vào gò má đang sưng đỏ của hắn, cười tủm tỉm.

“Ai khiến cậu đi đánh người ta?”

Cảnh Hưng cười meo meo.

“Ai khiến nó dám tơ tưởng người vợ của tớ!”

“Nè, cúi đầu xuống, tớ nói cái này.”

Hắn ngoan ngoãn làm ngay.

“Vợ chỉ yêu chồng thôi, khỏi lo mất nhé!” - Nói xong còn hào phóng tặng hắn chiếc hôn sâu, nháy mắt gợi tình.

10. Chương 10

“Oài, chủ nhật này hẹn hò đi vợ ơi!”

“Không, bận làm đề cương rồi.”

Hắn ỉu xìu, xụ cái mặt ra.

Một lúc sau quay lại với cái bờm tai mèo trên đầu, nắm hai bàn tay lại, kề sát hai má của mình.

Kêu :“Nyaaaaa~ Chủ nhân a~ mau mau dắt Hưng đi dạo nào nyaaa~”

Kết quả, Kha Tuấn không những chẳng động lòng, ngược lại còn gỡ cái bờm ra, dùng đầu gối bẻ làm 2.

Phi cho ánh mắt cảnh cáo.

“Chim cú. Tớ đang bận làm đề cương, không chơi.”

Bị hất cho một xô nước đá, Cảnh Hưng khóc không ra nước mắt mà!!! Bĩu bĩu cái môi, lè lè lưỡi ra điệu tã không thềm rồi bỏ đi.

Ngó thấy hắn lủi thủi đi mất, Kha Tuấn đưa tay che miệng kìm nén tiếng cười, tay vỗ vỗ đùi bôm bốp.

“Kawaii!!!”

Xong, đam mê nam sắc quá cũng không tốt, tiếp tục việc đang dở dang.

“Này, nếu mà vợ không đi cùng, Hưng sẽ tự sát đấy.” - Hấn bắt thành linh từ sau lưng cậu nói.

Ồi mà ơi giết mình!!! Có thể nào tên này như người vô hình thế chứ!!

“Thế hả, quan tài đang giảm giá đấy.” - Nói xong Kha Tuấn cười ngả ngón trêu đùa.

Hấn cầm quyển sách trên tay Kha Tuấn, ném xuống, lập lại động tác giữ bả vai cổ định cậu, sắc mặt Cảnh Hưng rất khó coi.

“Vợ hết yêu chồng rồi à?”

“Sao phiền thế nhỉ!” - Nói xong cậu cũng phát cáu, cúi xuống nhặt lại sách.

“Vây chia tay.”

Liếc nhìn tờ lịch, hôm nay là cá tháng tư, tên này đùa cũng đừng có lộ liễu thế cơ chứ! Hừm, tính độ độ lầy sao? Đúng là trẻ con mà!

Mặc kệ, Kha Tuấn tiếp tục làm đề cương, tận khi thư viện đóng cửa nhắc cậu rời đi mới dừng.

Giờ đã 7 giờ tối, rút điện thoại ra, gọi cho cô em gái thì nó nhắn lại là ăn chức nhà bạn, đành lắc đầu nguây nguẩy về nhà.

Lúc sau, điện thoại lại vang lên. Là con mèo to bự Cảnh Hưng gọi đến.

“Vợ không thương chồng nữa à...”

“Lúc chiều nổi khùng với tớ, chưa tính, giờ lại muốn gì?”

“Hết yêu chồng, chồng chẳng thiết sống, giờ chồng chỉ muốn đập đầu vào thứ gì đó để chết thôi.”

“Này!!! Cá tháng tư cũng đùa—”

Chưa nói xong đã thấy tiếng “Rầm” từ bên kia truyền đến. Tim cậu hẫng đi một nhịp, chạy vội tới nhà hấn.

Nói là nhà cũng không hấn, chỉ là hấn đi thuê nhà trọ, hấn không thích ở với gia đình.

Đến rồi, mới gõ nhẹ mà cửa đã mở, đi tới gọi mấy cũng chẳng ai đáp.

Lục lục khắp góc ngách cũng chẳng thấy đâu!

Lại mở điện thoại, thấy đã tắt từ lâu, nhấn gọi lại cũng chẳng thấy!!!

Cái tên điên này!!! Đừng nói hấn tự sát thật chứ!!!! Cái tên này!!

Cổ nín lấy hi vọng nhỏ nhoi rằng hấn đang đùa cậu, gọi thêm vài tiếng nữa cũng chẳng ai đáp.

Bất lực khụy xuống nền gạch cứng ngắt.

“Cái thằng điên kia còn dám núp sau cửa nữa!!! Mau ra đây!!!”

Hấn cười khi đi ra... giật cả mình đi đến ôm cậu thật chặt, gấp gáp hôn nhẹ lên mi mắt hấn, cái lưỡi cắn thật lâu đi từng hạt lệ.

“Chỉ là đâm đầu vào gối tự sát rồi ngã bịch cái lên giường thôi mà.. Ôi ô nín đi mà ... huhu Hưng khóc theo bây giờ... Cá tháng tư đùa chút thôi mà... này đừng có khóc nữa...”

Cậu chẳng buồn trách cái tên khốn nạn kia làm gì, hai tay nín chặt lấy áo hấn khóc cho hả dạ.

“Lần sau mà còn... còn đem mạng ra đùa.. đùa... tớ giết cậu...”

“Mâu thuẫn chưa kia.”

— Kết thúc chuyện 1 về cp Cảnh Hưng x Kha Tuấn —

Chưa hết :3

Chương tiếp theo là chuyện 2: cp Vũ Kiến x Hải Đăng.

11. Chương 1 - Chuyện 2

Hôm nay là ngày đầu tiên La Hải Đăng học ở trường mới.

Vừa mới đặt chân đến cổng trường, chưa gì đã thấy 1 đôi chân dài miên man chắn ngay trước mặt!

Mụ nội nó! Đây là trong phim ấy bạn nhỏ à? Trong phim ấy! Muốn hãm hại người ta thì phải bí mật! Chứ không phải chèn ềnh công khai thế này được đâu!

Nát! Nát rồi!

Xong.

“Rầm.”

Bạn nhỏ Hải Đăng vẫn là cố tình để mình vấp phải đôi chân ấy, để mình hạ cánh xuống mặt đất.

Lí do rất đơn giản và ngu học, đó là: Thằng sở hữu cái chân này rất đẹp trai.

12. Chương 2.

“A hu hu...” - Đống thịt nằm trên mặt đất rên rỉ.

“Nhóc điên à?”

.....

..

CMN! Mày đẹp trai bỏ ba như thế mà phát ngôn như đâm vào mông người khác thế hả! Mày muốn hãm hại tao! Tao chiều ý mày! Mày kêu tao ngu là cái lông gì thế???

Hậm hực ngồi dậy, phủi bụi phủi bụi. Rống lên: “Là tại cậu ngáng chân tôi!”

Trai đẹp nhếch môi chế nhạo.

“À há? Cái chân của tôi dài gấp đôi cái chân của cậu đấy, biết không? Mất để đâu? Để ở đưng quần hả?”

“Á há? Mi rất là ngứa đòn nha!”

“À há?” - Trai đẹp cất smartphone vào cặp. Lắc lắc cổ tay.

Hai người lao vào nhau vật lộn một hồi ngay ở cổng trường.

Và, bảo vệ đến.

13. Chương 3

“Cậu này là Phụng Vũ Kiến.” - Hiệu trưởng đẩy gọng kính vàng, đi tới trước mặt Hải Đăng, nói tiếp - “Cô này là...”

“Phụt... há há há.” - Trai đẹp Vũ Kiến ôm bụng cười ha hả.

Còn La Hải Đăng thì mặt đỏ bừng!! Aaa!!! Đây là nỗi đau đời em thầy không hiểu đâu!!!

“Em là con trai...” - Cậu nói li nhí thanh minh.

Hiệu trưởng nhìn lại phần ngực phẳng lì của cậu, thất thố, nãy giờ nhìn mỗi cái mặt!

Thẹn quá hóa giận!

“Hừ... Gì mà con trai lại để cái mặt trắng hồng thế kia! Còn dám bôi son! Cậu này học lớp nào!”

Vũ Kiến giờ đang nằm bò trên bàn giáo viên, cười suýt tắc thở.

“Em.. em... không có bôi son... Còn có... em là học sinh mới...” - Cậu len lén vươn tay véo ót hần một cái thật mạnh!

Sơ: Klq cơ mà mới des lại cái bìa :v nhìn như truyện cổ tích :v

14. Chương 4

“Ồ, lớp mình mà cũng có gái cơ à???” - Nam sinh lớp trưởng dụi dụi mắt - “Mỗi tội, buổi không có... hài... á ự!”

Không thương tiếc cho cú chót ngay mặt thẳng lớp trưởng, Hải Đăng chọn ngay bàn cuối vắng vắng để ngồi.

“Hải Đăng là con trai nhé cả lớp!” - Phán 1 câu xuyên tim như vậy, nữ giáo viên bắt đầu vào bài mới.

Trái tim mới vừa đập rộn ràng vì mỹ nhân của các cháu nhỏ, chỉ vồn vện một giây liền nát vụn.

Hức hức, bi thương...

Mà, Hải Đăng ngồi 1 mình một bàn vui thấy má... Sờ tay lên miếng băng dán trên gò má sưng đỏ.

Ngẫm lại vụ sáng nay..

Chết tiệt! Mê trai cho lắm vào đi!

“Này, này!... NÀY!” - Nam sinh gọi mãi không được đáp lại, đành rống to vỗ vai cậu một cái.

“Hết hồn!” - Phủi phủi vai, cậu hất mặt đáp lại - “Sao? Kiếm tôi có vụ gì?”

Nam sinh này ngập ngừng, ghé sát tai cậu nói.

“Lão đại kêu cậu nha... Vũ Kiến lớp 11A5 ấy... cái người sáng nay cậu đánh nhau ấy...”

.....

Nhìn ra phía sau, ngay cửa lớp đã thấy hần dựa lưng ở đó, vẫy tay gọi cậu.

15. Chương 5

“Nói chữ Z đi.”

“Cậu nghĩ tôi sẽ nghe cậu à?”

“Thế thì dùng vũ lực vậy.”

“Khỏi đi.” - Nghĩ nghĩ nói cũng chẳng mất gì, mà lúc sáng mới đánh nhau xong... giờ vẫn còn ê ẩm lắm...
Hầy.

Cậu khó chịu, phát âm chữ “Z”.

“Tách.” - Hắc lém lỉnh nói, vô cùng thích thú nhìn bức ảnh mới chụp được.

Trong khi cậu còn đang ngơ ngác, hắc đã dùng smartphone chụp thêm mấy cái.

Song, rất tự nhiên xoa rối bù tóc cậu.

Xách dép chạy thật nhanh trước khi bị Hải Đăng tấn công.

“Tôi mượn ảnh đem khoe với bà chị thôi. Thế nhé.” - Đây là câu cậu nghe được từ hắc.

La Hải Đăng ngồi thụp xuống, hai tay ôm mặt.

Chính là khi nói chữ “Z”, cậu đã cười rồi đấy.

Các cháu nhỏ không biết cười cứ nói “Z” nhé =))))

16. Chương 6

Hôm nay là ngày thứ 3 cậu đi học ở ngôi trường mới.

Vừa mới đặt chân đến cổng trường, đã có ngay đôi chân dài miên man chắn ngay trước mặt!

“Cậu cố tình hả?” - Không có động tác dư thừa nào, Hải Đăng dứt khoát nhảy qua.

“Chị tôi nói bạn gái tôi rất xinh.” - Hắc thu chân lại, tay rút túi quần, sóng vai đi với cậu.

“Bạn gái cậu lôi ra kể với tôi làm quần gì?”

Khó chịu đáp lại, song, mắt cậu lại đuổi theo bạn học đẹp trai khác ở gần đó đang chơi bóng rổ.

Chắc, trường này hiếm trai đẹp, mà đã đẹp trai thì phải thuộc dạng cực phẩm nha.

“Sao lại không? Tôi đem ảnh cậu cho chị tôi xem mà?” - Hắc chắn trước mặt cậu, áp tay lên má để lôi kéo sự chú ý.

.....

Ai đó nói cho tôi? Thành khốn nạn kia vừa nói cái gì được không?

Cái gì cơ?

Ảnh ai?

Ảnh ai?

17. Chương 7

Kể từ khi giới tính của cậu bị vạch trần, từ thái độ miệng chảy dài mắt sáng long lanh thì, các bạn nam sinh đã chuyển sang ánh mắt viên đạn.

Khi mà.

Cậu đang được các bạn gái vây quanh hỏi mỹ phẩm....

“Là tự nhiên, không có phụ gia, chất bảo quản! Không chiên qua dầu mỡ! Đặc biệt không qua dao kéo! Thế thôi!”

Các nữ sinh không hề hài lòng với câu trả lời này, quay sang chọc ghẹo, bẹo má Hải Đăng.

....

Đột, trên đời này Hải Đăng ghét nhất bị trêu ghẹo, mà đứa méo nào chả ghét... À, trừ mấy đứa M.

Đặc biệt từ mẫu giáo, tiểu học, cái mặt gái tính này chuyên thành tâm điểm cho mấy thằng trẻ trâu trêu đùa.

Khi má phát đau, Hải Đăng bộc phát đứng dậy đập bay ghế làm lũ con gái hoảng hốt lui sạch.

Bỗng có tiếng vỗ tay giòn tan.

“Thấy chưa? Bạn gái tôi không phải dạng vừa đâu... Há há há.” - Đứng xem này giờ, hấn mới phát biểu.

“Bạn gái cái mông!”

“Chắc, không ngờ bạn gái tôi lại là cái mông nha.”

“Cái.. cái mông ấy!!” - Mặt cậu đỏ phừng phừng, bắt đầu loạn ngôn - “Ai... ai cho cậu vào lớp tôi!”

“Hả? Giờ vẫn ra chơi mà? Sao không được?”

“Tôi... tôi cấm cậu đến!”

“Buồn cười. Ai đời bạn gái cấm bạn trai đến thăm chứ?”

.....

Cậu nhất thời nghẹn lời.

Tuy nhiên rất nhanh động não lại.

“Tôi là bạn gái cậu khi nào! Hoa ngôn xảo ngữ!”

“(_) Hôm qua ấy, truyền thuyết kể rằng, nếu bị một người xinh đẹp đánh, thì phải lấy người đó làm vợ. Tuy nhiên chưa đủ 18, tôi coi cậu là bạn gái.”

“Xàm! Tôi là con trai!”

“Thì là bạn trai.”

Hấn đi đến nhanh tay giữ lấy hai tay của cậu toan dơ lên đánh mình, nhắm ngay cổ mà cạp nhẹ một cái.

Vẫn là thi triển lăng ba vi bộ chạy mất.

18. Chương 8

Một ngày nào đó.

Tan học.

“Cái gì? Đợi ai?” - Hải Đăng hỏi hấn, nhưng mắt lại nhìn về phía nam sinh chơi bóng rổ.

“Đợi bạn trai tôi.” - Hấn cũng nhìn theo hướng mắt của cậu. Nói tiếp - “Tôi đẹp trai hơn chúng nó.”

Công nhận có đẹp trai hơn thật.

Nhưng mà ngu gì đi công nhận rồi xem hấn sĩ sồn?

“Ày, xem lại bản thân đi. Tôi đây trọng người tài, tôi không có bị lung lay bởi mỹ sắc. Ném giỏi như người ta đi rồi tôi tiếp chuyện.”

La Hải Đăng nói vậy, tuy nhiên sự thật khác hoàn toàn. Chính là, Hải Đăng thuộc dạng xem bề ngoài trước rồi xem tâm hồn sau.

Gì chứ? Mấy thằng kia mà xấu như cẩu thì có ném giỏi ngang thánh thì cậu có thèm vào xem ấy!

Quay sang nhìn Vũ Kiến, thấy hắn ngẩn ngơ suy nghĩ gì đó.

Ngửa miệng hỏi.

“Sao? Ghen tị với người ta hả?”

Hắn lắc đầu.

“Tôi trước cũng hay chơi, giờ bỏ rồi.”

“Hả? Sao bỏ? Bạn tán gái hả?”

Hắn lại lắc đầu, đôi mắt đen dường như đang cất giữ một nỗi buồn nào đó.

“Tôi... hầy, nếu cậu thích thì tôi chiều.”

Nói rồi hắn cởi nhanh áo sơ mi trắng, đưa cậu giữ rồi lao tới nhập hội.

Cậu ú ớ nhận lấy, lòng đầy hoài nghi.

Này là ở mấy bộ manga thể thao cậu hay đọc, với việc bỏ chơi, lí do dễ hiểu nhất chỉ có thể là: Bị chấn thương!

(_) .

Nhìn theo từng đường chuyển bóng, cách lách người uyển chuyển của Vũ Kiến, vụ chấn thương sớm đã bị cậu loại bỏ.

Mãi mê nhìn, tới khi bảo vệ kêu sắp đóng cổng trường thì tất cả mới chịu tan.

Lững thững đi đến ném áo vào mặt hắn.

“Cậu coi như có chút tài năng.”

Hắn cười hì hì bắt lấy.

“Tôi năm ngoái bị tai nạn giao thông. Gãy tay, có bó bột mấy tháng liền, giờ sinh ra sợ vận động mạnh.”

“Thật à? Giờ sao? Có nhức không?” - Cậu sốt sắng nâng cánh tay hắn, soi đi soi lại.

Vẫn là cái điệu lắc đầu.

“Nào? Vui chưa? Tôi chơi hay thế mà.” - Nói xong, hắn gãi gãi tai, lại nhìn cậu, cười gượng.

Nụ cười ấy không quá hoa mỹ, thế nhưng lại khiến tim cậu rút mất một nhịp.

Chính là giết người không dao mà!

Hải Đăng không đầu không đuôi đập cho hắn một cái, bối rối ôm mặt cầm đầu mà chạy.

19. Chương 9

Một ngày nào đó.

“Ê, Chibi.” - Hắn đứng sẵn ở cổng trường, vẫy vẫy tay gọi cậu.

Tuy nhiên, Hải Đăng ngó lơ hắn, cố tình đi vượt qua.

“Ày, Chibi à.” - Hắn đuổi theo, vãn điệu tay dứt túi quần đi song song - “Chị gái tôi nói, cậu sinh ra là con trai thì tiếc quá.”

Nghe đến đây, Hải Đăng chợt thấy từng tức trong lòng.

Vì cái gì? Kiểu là người yêu của hắn dễ thương như thế, hóa ra là con trai.

Tiếc quá sao?

Chị ta nghĩ con trai yêu con trai là sai à?

Mà quan trọng là... tại sao hắn lại đem ảnh cậu cho chị xem?

Mà vốn cậu đâu muốn sinh ra đã giống gái! Và cậu đâu muốn sinh ra đã là gay!

Cắn môi dưới, Hải Đăng lại tùy tiện đá hắn một cái.

Bỏ chạy thật nhanh.

Cậu nghĩ ngay từ đầu cậu không nên biết hắn!

—————

Tan học.

“Đứng lại!” - Vũ Kiến giữ lấy quai cặp của cậu kéo lại - “Cậu giận đối cái gì?”

Đúng là Hải Đăng có đứng lại, quay đầu nhìn hắn.

“Ngay từ đầu là cho vui thôi đúng không? Cậu đùa tôi đúng không?”

“Tôi đùa cậu khi nào?”

“Thế đem ảnh tôi cho chị cậu xem làm gì?”

“Trêu bà ta một chút thôi, bà ta nhận mình nhan sắc khuynh thành nay lại thấy người đẹp hơn, lại là con trai nên...” - Chưa nói xong đã thấy cậu hai tay ôm kín mặt. Không rõ biểu tình.

Mãi một hồi lâu mới chịu bỏ ta, hai má đã sớm ửng hồng, không rõ vì sao, chắc là do ảnh hưởng từ hơi ấm của lòng bàn tay.

Nhưng, mắt cậu ta long lanh lạ thường, chính là chớp khóc.

“Trêu xong rồi đúng không? Thế theo tôi làm gì!”

Hải Đăng bỏ đi để lại hắn cứ đứng tại chỗ, tay này giữ quai cặp của cậu đã buông ra, thế nhưng vẫn cứ đứng ở khoảng không vô định.

—————

20. Chương 10

Vẫn là cổng trường. Hắn đợi cậu ở đó.

Nhưng lần này không dựa cổng, hắn dang hai tay, chắn đường đi của cậu.

“Nói chuyện đi.”

“Không.” - Chân dơ lên tính đạp vào ngay giữa chân hắn đành thu lại.

Dẫu sao cùng là con trai với nhau.

Cậu hiểu sâu sắc nỗi đau khôn khổ, max thốn đó.

“Tôi đã nghĩ trên đầu cậu. Nhưng chỉ nghĩ, không làm, tôi nghiêm túc muốn thân với cậu.”

“Lại nói không làm đi.”

Nhổ sang trái đánh lạc hướng hấn, cậu nhanh như cắt thoát thân từ bên phải.

Chết tiệt! Không được tin hấn!

Vừa chạy tay vừa dè ngực, tự nhủ không được tin hấn! Không tin!

21. Chương 11

Một ngày nào đó,

“Nhớ tôi chưa?”

Hấn bất thành linh từ sau đi đến nói ra câu này làm Hải Đăng giật thót.

Mấy tuần liền không bị hấn bám giờ mới thấy.

“Mắc gì phải nhớ?”

“Ồ, ồ... tiếc quá. Thế là chưa đủ rồi. Lặn thêm mấy ngày vậy.”

Vũ Kiến hấn nói là làm, đúng thật là hấn lặn mất tăm cả tuần luôn!

Hầy, có chút đỡ phiền, cậu kiếm thêm được 2 đứa bạn, không chung lớp, chỉ gặp nhau ở căng-tin, đứng xếp hàng nói chuyện đôi chút mà thấy hợp, liền làm bạn. Cái khôn nạn ở đây khi mà chúng nó là người yêu của nhau mới đau đấy!

Nhìn cặp đôi chó mèo quấn quýt lấy nhau, cậu đau cả mắt! Tung cước đập cho chúng nó.

“Mà, tao nghe nói mày với thằng Vũ Kiến lớp 11B3 thân nhau lắm đúng không?”

Khỏi cần suy nghĩ, Hải Đăng lắc đầu luôn.

“Thế thì may đấy, thằng đấy đầu gấu đánh nhau suốt ngày. Dây vào nó bị vạ lây thì R.I.P chứ chả chơi.”

Giờ cậu mới biết, hấn trước bám cậu suốt ngày, nhìn giống kiểu đào hoa phong nhã chứ không có gấu cho lắm mà...

Không biết hấn...

Hầy, kệ đi, phiền lắm.

Xách cặp đứng dậy, chào mấy cái bằng hữu.

“Nó kia rồi!”

Tiếng réo đằng sau khiến cậu giật bắn, quay ra sau liền thấy một đám... đầu đỏ, tím, vàng khè con tắc kè đang đuổi theo...

Ở sân trường này có mình cậu! Chính là đang đuổi cậu chứ thằng mồm nào!!!

..... Gì chứ, với cái mặt xinh đẹp này, hấn là sẽ có kẻ muốn rap* mình, đẹp quá cũng khổ - Một thanh niên tự luyện chia sẻ.

Lên cọt chạy thực mạng, nép ngay vào một hẻm. chờ lũ côn đồ đi qua mới dám lộ đầu thám thính.

“Ồ, Chibi.”

“ỒI MẸ ỒI!!!”- Cậu giật mình hét toáng lên.

Lập tức thu hút sự chú ý của lũ kia.

“Cậu ta ở đây! Lão nhì!” - Tiếng 1 bạn nhỏ báo tin,

Thấy người nghiêng hẳn sang một bên. Là, bắt lấy tay cậu kéo đi.

Cả chiều hôm đó, cuộc rượt đuổi của họ kịch tính như phim hành động,

Dưới ánh chiều tà, hai nam sinh nắm chặt tay nhau chạy thì lại lãng mạn như phim Xẻng.

“Liên lụy cậu mất rồi, Chibi à...”

“Đó là lí do cậu cách li tôi gần tháng nay à?”

Vẫn nở ra nụ cười ấy, hẳn một lần nữa khiến cậu xao động.

22. Chương 12

Chạy đâu cho khỏi nắng,

Hai người vẫn bị túm tại trận.

Hắn với cậu thở lấy thở để, Hải Đăng tính lấy tay vuốt vuốt ngực thì...

Vũ Kiến hẳn vẫn đang nắm chặt tay cậu.

“Bỏ ra đi bố, đau quá.”

“Ừ.”

Đám côn đồ rất hào phóng hết như những thằng yêu quái trong siêu nhân Gao, đợi anh em nhà Gao biến hình xong mới đánh, đằng này là đợi hai người hồi sức xong mới nói.

“Đại ca, em tò mò thôi.” - Đầu đỏ lên tiếng.

“CMN! Tao đã cấm mày rồi!” - Hắn nổi khùng đi đến xách áo tên nọ lên.

“Chúng em bị lão nhì dụ hoặc, chúng em vô tội. Chúng em lui... hihihhi...” - Đầu vàng lên tiếng.

Nhưng không, hắn rất nhanh tội cho mỗi đứa một cú.

Nhìn một màn như vậy, Hải Đăng đàn cả mặt.

Cho đến khi hắn mỏi tay, mới phát tay cho giải tán.

Đầu đỏ-chan chưa sợ chết, vừa chạy vừa gào to.

“Đại tỷ con trai mà rất xinh nha! Đại ca với đại tỷ quá là đẹp đôi! Thỏa mãn con mắt!”

Một đám sau hùa theo.

”Moa moa taaa!!! >3<>

Điều đó khiến cậu muốn đào ngay cái hố mà chui xuống.

Không thì quần chiều lẫn xuống sông cho nhanh!

Còn hắn! Hắn chỉ áy náy nhìn cậu cười trừ.

23. Chương 13

Một ngày nào đó.

Dưới tán cây, ngay ghế đá có 2 nam sinh.

“Tôi đang nghĩ sinh nhật sắp tới của tôi. Cậu sẽ tặng quà gì...”

Tay hắn cầm smartphone chơi game, tùy tiện nói: “Cậu thích gì?”

Tay của cậu cũng cầm smartphone chơi game, ngồi dựa lưng với hắn.

Nói: “Tôi nói ra cậu sẽ mua cho tôi hả?”

Vũ Kiến nghiêng người theo game, cứ ậm à ậm ừ cho qua.

“Mua cho tôi.... tình yêu của cậu.” - Nói xong, phản xạ có điều kiện, Hải Đăng ôm mặt chạy đi.

Tuy nhiên hắn nhanh hơn, túm lấy áo cậu kéo lại.

Cẩn thận gỡ từng ngón tay cậu, lộ ra khuôn mặt đỏ lựng, không chỉ mặt, cả tai cậu ta cũng phát đỏ.

Rất thuận mắt.

“Nhìn này.” - Hắn đặt tay cậu lên vị trí tim mình, rồi lại dời tay cậu ra, đặt lên vị trí tim cậu - “Giờ tôi tặng luôn cho em có được không? Đợi sinh nhật thì lâu quá, đợi không nổi.”

Hải Đăng không ngờ ngoài mặt hắn bình thản, thế mà, tim hắn còn đập loạn hơn tim cậu.

—— Kết thúc chuyện 2, cp: Vũ Kiến x Hải Đăng ——

Kế là chuyện 3, cp: Hữu Nam x Nhan Vinh.

24. Chương 1 - Chuyện 3

“Yên tâm đi, nó chưa đến lớp đâu!”

Nhan Vinh nghe thấy thế thì mừng rơn!

Hahahaha thằng quỷ con đấy vẫn chưa đến!

Vẫn chưa đến!

Vẫn chưa!

Vẫn.... Chờ đã, có gì đó sai sai...

Cái giọng này...

“Aaaa!!!!” - Nhan Vinh vừa nhìn thấy cái bản mặt của Hữu Nam đã hét toáng lên.

Chạy như bay lên tầng trên, phi nhanh về chỗ!!

Gì chứ!!

Cái thằng Hữu Nam! Cậu ghét nhất hắn!

Cái thằng lớp dưới hỗn láo!

25. Chương 2

Tính ra thì kể từ ngày Nhan Vinh gặp Hữu Nhan đến hôm nay là tròn 1 tuần.

Hoàn cảnh gặp như thế này.

Nhan Vinh được bà chị nhờ đi lấy hộ váy bà ta thuê, vì dáng người cậu mảnh mai, so với bà chị chỉ nhỉnh hơn một chút. Nhưng vẫn là thử trước cho chắc.

“Thế cháu cứ vào phòng con trai cô mà thay nhé, ở đây mấy chị này...”

“À, vâng. Phòng nào ạ?”

Hữu Nhan - con trai của tiệm cho thuê váy đó vừa đúng lúc trở về nhà. Xòe 5 ngón tay chào mẹ rồi bước vào phòng.

Vừa mở cửa ra, đã thấy ngay “chị gái” tóc ngắn đang cố với tay ra sau kéo khóa váy.

“.....”

“.....”

Đến khi “chị gái” đó quay lại nhìn Hữu Nam.

Hai người rơi vào khoảng lặng.

Mặt chị gái đẹp kiểu thanh tú, chứ không phải dễ thương mắt to má phính.

Nhưng.

Ngực chị gái phẳng quá mức quy định đi?

“Ồ ừm... Tôi là trai...”

“Tôi... hiểu.”

26. Chương 3

Mọi việc sẽ coi như chưa từng diễn ra nếu như ngay ngày hôm sau Nhan Vinh liền gặp Hữu Nam.

Hữu Nam miệng ngậm kéo nút, cứ ú ớ.

“Ồ, ên iến ái ặc áy!” (Ồ, tên biến thái mặc váy!)

“Tôi không có!”

“Lại cứ chối! Tôi thấy rõ ràng!”

Chuồn là thượng sách!!!! Huhuhu!!!! Gì chứ để thằng này nó tung tin vớ vẩn là nát đời cậu ngay!!! Từ giờ đến khi ra trường còn 1 năm rưỡi đó!!!

Ọ w Ọ> mang cái danh thằng mặc váy thì chả đất nào dung nổi thân ta...

“Chạy chậm thế.” - Hấn đó giờ vẫn đi song song với cậu chạy.

“Hừ! Cậu muốn gì!”

Rút ra cây kẹo nút vị dâu ở túi quần đưa cho cậu, Hữu Nam nói.

“Lớp nào vậy??”

Có ngu ta mới nói cho người! Nói ra để người tung tin à!!!!

“Ồ ò ò, bảng tên còn chình ình ngay trước ngực anh đấy, Lê Nhan Vinh, 11A3.”

!!!!!!

!!!!

Cái trường dán ghét này!! Sao lại thiết kế ra cái kiểu đồng phục này chứ!! Y như tội nhân!

Trùng mắt nhìn lại bảng tên của hần.

Hoàng Hữu Nam, 10A3.

Lớp dưới!!!!

27. Chương 4

Từ sau đó hễ gặp là hần liền đem chuyện cậu mặc váy ra để trêu!!!

“Sao thế?”

Ngẩng lên nhìn thẳng bạn thân, này giờ cậu mãi suy nghĩ cách tẩu thoát an toàn mà không bị hần bắt mà quên đi thẳng bạn!

“Tao đang buồn phiền.” - Nhận lấy gói gà cay nó đưa, Nhan Vinh không buồn mở ra.

“Kể tao nghe đi mày.”

“Có thằng lớp dưới cứ quấy rối tao... Hầy...” - Giờ mới xé gói gà cay.

“Láo vãi, thằng nào? Để tao thử tiêu nó cho.” - Vừa nói vừa móc tay vào góc gà cay.

“Không cần đâu, đánh nhau to chuyện ra làm gì?” - Nhan Vinh vừa nói vừa đập bốp lên cái tay vừa bốc hơn nửa số gà cay trong túi.

Thằng bạn kêu la oái oái, lẩn a lẩn ăn vạ đòi cậu bồi thường cho vết thương bằng 10 gói gà cay.

Cậu thì cau mày chán ghét đập đập nó vài cái, xong, nó bỗng đứng cười ồm ồm lên, cậu không hiểu gì nhưng cũng bị lây theo. 2 người cùng nhau cười ồm ồm.

Đám chiến hữu xung quanh không hiểu cái mông gì cũng vậy vào cười ồm ồm.

Đúng thật là có lũ bạn bên cạnh thật tốt!

Tận khi tan học, nghĩ nghĩ Nhan Vinh lại nhin không được nhếch môi cười.

“Sao? Anh có bạn gái sao mà vui?”

Khỏi cần nhìn mặt cậu cũng biết là ai.

Chưa kịp phản ứng đã bị hần dồn vào góc tường.

28. Chương 5

“A...” - Cậu xuyết xa, đầu vừa cộp vào tường đau vãi hà!

“Nói đi, anh có bạn gái sao??”

Toan đưa tay xoa xoa đầu thì bị hần bắt lại.

Cậu phát bực.

Bỗng, thấy hấn bị lôi mạnh về sau.

Ngó ra mới biết, ra là thằng bạn thân đã kịp chạy ra cứu cậu.

“Đau!” - Hữu Nam kêu một tiếng, trừng mắt nhìn thằng đực rựa rất đồ đang chấn cho cậu.

Nhan Vinh sợ hãi núp sau thằng bạn.

“Có sao không?” - Thằng bạn hỏi.

Giọng nó ầm ập rất chuyền cảm, khiến cậu an tâm hơn rất nhiều... Khe khẽ lắc đầu.

Hấn bực mình kêu lên.

“Thằng kia! Lấy cớ gì xen vào phá!”

Thằng bạn thả một câu xanh rờn.

29. Chương 6

“Sao lại không? Nghe đây nhóc.”

Thằng bạn bẻ tay răng rắc tọt vào bụng hấn một cú.

“Bọn này là bạn thân, kiêm người yêu. Biết điều nên rút.”

— Kết thúc chuyện 3 —

-))) đừng thắc mắc, vì đây là chuyện xàm xí -)))

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chuyen-hoc-duong-xam-xi>